

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Carl Petersen: Idet jeg henviser til den betænkning, som udvalget har afgivet, skal jeg nøjes med at tilføje, at de drøftelser, der har været i udvalget, har været en fortsættelse af de drøftelser, vi havde ved første behandling om kornprisernes højde og om, hvilke relationer de havde til begrænsningen af svineproduktionen. Jeg tror ikke, jeg kan sige, at standpunkterne har nærmet sig hinanden ved denne yderligere drøftelse, men da der ikke er stillet ændringsforslag, skal jeg nøjes med at anbefale lovforslaget til vedtagelse i den skikkelse, hvori det er fremsat. Men for en ordens skyld vil jeg alligevel gentage, hvad jeg sagde ved første behandling, at når mit parti har givet tilslutning til forslaget, er det alene, fordi vi betragter det som en del af den helhedsløsning, folketinget vedtog i fjor.

Jens Chr. Christensen: Der er ingen grund til for mig at holde nogen lang tale her ved anden behandling af lovforslaget om en kornordning for det nye høstår. Jeg kan henviser til mine udtalelser ved første behandling og kan konstatere, som det fremgår af betænkningen, at der ingen som helst mulighed har været for at ændre noget som helst i lovforslaget. Det blev allerede ved første behandling klarlagt, at forslaget var et diktat, der ikke under nogen form kunne ændres. Forslaget var, hævdede regeringspartierne, et led i helhedsløsningen — det samme, som vi har hørt fra det ærede medlem hr. Carl Petersen i dag — og det var et forslag, som regeringen ikke ville eller ikke kunne eller ikke turde ændre en eneste tød-del i, og derefter havde oppositionen sig så at rette.

Det er vel det, man forstår ved den tale, man så ofte hører fra regeringspartiernes side, det, man forstår ved det samarbejdende folkestyre. Men når vi får et sådant diktat, må vi fra venstres side erkende, at vi er magtesløse. Vi har ikke kræfter til at ændre den regeringsindstilling, og derfor har vi indset det håbløse i at stille ændringsforslag til lovforslaget.

De deputationer, udvalget har modtaget fra de forskellige organisationer, har alle

erkendt nødvendigheden af en kornlov, men som det også fremgår af betænkningen, har de forskellige deputationer ikke været enige om lovens indhold. Jeg lægger ikke skjul på, at efter min mening har der i den henvendelse og i de udtalelser, der blev fremsat af De samvirkende danske Landboforeninger, været en hel del positivt, der var på linje med de tanker, som jeg har gjort mig til talsmand for på venstres vegne ved sagens første behandling; og hvis regeringspartierne havde været til at få i tale på grundlag af landboforeningernes skitse, tror jeg, vi kunne have fået en betydelig mere effektiv kornordning både som regulator for den kommende flæskeproduktion og som en begyndende afvikling af den brødkornsordning, der bevisligt både er upopulær og tapper statskassen for en hel del penge. Jeg tror, vi både kunne have sparet en del af statens udgifter og samtidig med en del af brødkornpengene have hjulpet en del af det kornkøbende landbrug til en bedre produktionsrentabilitet. Men alt blev afvist af regeringspartierne. Som før nævnt: de hverken ville eller turde. Regeringspartierne har under udvalgsarbejdet afvist enhver positiv forhandling, og derfor ønsker vi fra venstres side ikke at have medansvar for dette lovforslag. Vi vil derfor ved tredje behandling undlade at stemme.

Lad mig føje til, at udvalgets medlemmer så sent som i dag har modtaget en henvendelse angående tømme. Henvendelsen er underskrevet af De samvirkende danske Husmandsforeninger og De samvirkende danske Landboforeninger og Landbrugsrådet. Hvis regeringspartierne vil tilgodese henvendelsens ønsker, kan jeg allerede på nuværende tidspunkt sige, at så er vi fra venstres side rede til at medvirke.

H. C. Toft: Ved første behandling af lovforslaget til årets kornlov gav jeg på partis vegne udtryk for, hvilke retningslinjer og hvilken målsætning vi burde have for øje, når vi skulle vedtage forslaget til kornloven for det kommende høstår. Vi finder det rigtigt at ændre de ansatte priser for brødkorn, så de kommer i bedre overensstemmelse med de omkostningsstigninger, der er sket, siden priserne på brødkorn blev fastsat for fem år siden. På samme måde har vi den opfattelse, at vi gennem